

RAZPORED SV. MAŠ

30.11.2020 PONEDELJEK Andrej, apostol			+ JOŽA BOŽIČ, ŠEMBID, P.N. darovalca
01.12.2020 TOREK			+ NADA FABAC, Križ 109, p.n. Križ 145
02.12.2020 SREDA			V PRIPROŠNJO SV. DUHU ZA BIRMANCE IN NJIHOVE DRUŽINE, Dutovlje 21
03.12.2020 ČETRTEK Frančišek Ksaver, duhovnik			V DOBER NAMEN, Tomaj 18
04.12.2020 PETEK Janez Damaščan, duh.c.učitelj			+ MILAN MIKLAVEC, Grahovo Brdo 6, 8.dan
05.12.2020 SOBOTA Saba, opat			+ MIROSLAV ABRAM, Kazlje 45a, 8.dan
06.12.2020 2. ADVENTNA NEDELJA			ZA ZDRAVJE FARANOV

PRIPOROČAM SE ZA NAROČILA SV.MAŠ. Sv.maše so zasebne, brez ljudstva.

MOLITEV OB ČASU EPIDEMIJE:

Oče usmiljenja in tolažbe,

tvoj Sin Jezus Kristus

nam je s križem pokazal vrednost trpljenja.

Pomagaj našim bratom in sestram,

ki že nosijo križ bolezni in so preizkušani.

Nakloni jim izboljšanje zdravja,

njihovim svojcem pa pogum in zaupanje.

Vsem zdravstvenim delavcem daj moč in zdravje,

da bodo vztrajali v ljubezni do bolnikov,

raziskovalcem pa, da bodo čim prej odkrili uspešno zdravilo.

Nam in vsemu svetu daj svoj blagoslov,

da bomo rešeni bolezni

in se ti bomo mogli s tvojo Cerkvijo zahvaljevati.

Amen.

Sv. Marija, zdravje bolnikov – prosi za nas.

Sv. Rok, zavetnik zoper kužne bolezni – prosi za nas.

Vsi božji svetniki in svetnice – prosite za nas.

ŽUPNIJA TOMAJ
OZNANILA ZA: TOMAJ AVBER in KAZLJE
1. ADVENTNA - NEDELJA KARITAS

Štev.:49/LETO VIII.

29. NOVEMBER 2020

Iz svetega evangelija po Marku (Mr 13,33-37)

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: »Pazite in čujte, ker ne veste, kdaj pride čas! Tako bo kakor s človekom, ki je zapustil svoj dom in šel na potovanje. Svojim služabnikom je izročil oblast, vsakemu svoje opravilo, vratarju pa je naročil, naj čuje. Čujte torej, ker ne veste, kdaj se vrne hišni gospodar zvečer, opolnoči, ob petelinjem petju ali ob zori da vas ne najde spečih, če pride nenadoma. Kar pravim vam, pravim vsem: Čujte!«

Telefon: **samo pisarna: 05 992 2239**; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>. TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; Tel.: **041 649 617**; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

ADVENT - ČAS PRIČAKOVANJA IN BUDNOSTI

Adventni čas je vedno imel nek čaroben predznak, pa ne zaradi t.i. veselega decembra, ki je v novodobni miselnosti namenjen predvsem pihanju na dušo-denarnice, vsaj takim, ki ne vedo, kaj bi še natlačili v svoje shrambe predvsem zato, ker so ponudbe mamljive z različnimi popusti. Čaroben vsaj za nas, ki izhajamo še iz tistega časa, ko smo odhajali k t.i. zornicam, zgodaj zjutraj, iz tople postelje v mrzlo cerkev in potem v šolo, kjer tudi ni bilo ravno prevroče, a vendar, popoldan je bil ves naš, ker nismo imeli »podaljšanega bivanja« in izvenšolskih dejavnosti. Te smo si prirejali po svoje, tudi tako, da smo komaj čakali, da bi vsaj za Božič bil zunaj sneg. Leošnje pričakovanje je drugačno. Pandemija nas je destabilizirala, družine, posameznike in vse narode. Ta zgodovinski oklep si bomo zagotovo zapomnili. Pri nas, vernikih, upamo, da lahko ta izkušnja vsakomur prinese prenovu, spremembo duhovne drže v imenu ponižnosti, ki zagotavlja rast vere, ki spodbuja upanje, obe vrlini pa rezultirata v dobrodelnost in marljivost. Pandemija s svojimi seznama žrtev, hospitalizacij in vsakodnevnih okužb ter posledičnimi neravnovesji na frontni črti vsake družbe in gospodarstva ne more najti trdnosti v človeški duši, ampak mora predstavljati opozorilo za zavestno spremembo samega sebe, prenove sveta, zaradi česar ne razmišljamo o temeljih uspeha in razvoja globalnega življenja zgolj s človeškimi viri: brez božjega poseganja v zgodovino ni mogoče nič, za nas ni mogoče, če Boga izključimo iz svojega življenja in vse lahko postane iluzorno, če Gospodova opozorila izključimo iz določanja meril za medsebojno sožitje. Poleg tega dogajanja z eksponentnim širjenjem koronavirusa ni nekaj novega, če natančno opazujemo nekatere dogodke, ki jih pripoveduje npr. Biblija, tako npr. invazijo kobilic pri preroku Joelu, deset nadlog v Egiptu za časa Mojzesa, kugo, ki je prizadela Filistejce, ugrizi kač v puščavi, ki so ubijale ljudi na poti v obljubljeni deželo ... Vse dogodke so spremljali božanski pozivi k spreobrnjenju in premišljanju o pravičnem in skladnem vedenju, vendar ne vedno prislunjenem; opozorila k kesanju v smislu pravilnosti in poštenosti življenja, ki pa jih Izraelci običajno v vseh okoliščinah niso jemali resno. Tudi v naših dneh lahko eksponentno rast okužb lahko razlagamo kot Gospodov obisk s pozivom k ponižnosti in spreobrnjenju v iskanju pravičnosti in miru, ki je dosežen ob spoštovanju pravic najrevnejših na svetu (nedeljo Karitas obhajamo prav na 1.adventno nedeljo) in v resnični solidarnosti z najbolj zadnjimi.

Če tega opozorila ne upoštevamo, ne bo mogoče doseči tistega, kar vsi pričakujemo: konec nočne more pandemije, prihod učinkovitega medicinskega pripomočka (cepiva) in vrnitev v mirno sobivanje brez upoštevanja socialnih distanc. V tem sedanjem božjem obisku, ki nas kliče k spreobrnjenju, se soočamo s prihodnjim ciljem osvoboditve in veselja. Iz tega razloga nas izkušnje, ki jih živimo, uvajajo v adventni čas, ki ga začnemo danes in se nanaša na takojšnje obdobje štirih tednov, ki nas ločuje od praznovanja prihoda v Gospodovem mesu, to je Božiča. Žalostna izkušnja, ki jo živimo, s svojimi konotacijami omejitev in omejitev, ki jo spremlja kronika zelo neprijetnih dogodkov, nam pomaga, da advent doživljamo kot naslednji "prihod" Boga, ki je kljub temu vedno prisoten in aktualen s svojimi opozorili. Spremeniti in se spremeniti. Čaka nas obdobje približno 30 dni intenzivne nagnjenosti k skrivnosti učlovečenja, zaznamovano z zavezami, duhovnimi bitkami, ki jih bolje podpirajo asketska odrekovanja, duhovne spodbude, kot sta molitev in meditacija, vse skupaj s konkretnimi dobrodelnimi deli, ki potrjujejo resnost in učinkovitost takšne poti. A hkrati je to tudi obdobje, v katerem ne bi smeli izpustiti veselja, umirjenosti in sreče, značilnih za tiste, ki nestrpnost čakajo, da pride kaj prijetnega, kar bo spremenilo njihov potek življenja. Advent pravzaprav pomeni "prihod", "prihod", ki vključuje držo čakanja in ki je v poganskih časih vključeval

prihod ali vrnitev cesarjev ali vojaških voditeljev po vojnem zmagoslavju in ki je od četrtega stoletja naprej značilna za cerkev "Prihajanje" Boga, ki vstopi v zgodovino človeštva na nov način, in zato je pričakovanje, da se to upanje uresniči in je to, četudi zahteva stalno izvajanje vaj, lahko le razlog za zadovoljstvo, kajti veselje je ravno sestavni del popolnega in dokončnega srečanja z Bogom. Adventno obdobje nas obvešča o tem, da je Bog prisoten, hkrati pa je tudi naša prihodnost, da "je" vedno, torej hodi z nami in nas ne zapušča, pa vendar je vedno "prihajajoči", ki pride k nam. Besedilo Razodetja pravi: »Mir od tistega, ki je bil, ki je in ki bo prišel« (Raz 1, 4), da je Bog večnost, vedno prisoten, a ki šele pride na svet. Teolog Moltmann opaža, da se v evropskih jezikih pojem "prihodnost" razlikuje od pojma "advent": prihodnost vključuje postajanje, nenehno preobrazbo, ki izhaja iz biti; advent je približno rečeno prihajajoč. Bog torej ni "prihodnost" v smislu, da se preobrazi ali spremeni v času, saj je večnost in popolnost; on je advent, torej tisti, ki pride in se nam približa in v katerem najdemo svojo prihodnost. Namesto tega bi morali biti mi tisti, ki se preobrazimo in spremenimo pogoje na bolje, tako da lahko v Bogu najdemo svojo prihodnost. Kaj bo dejansko moral zgraditi Gospod sam, ki v svoji posvečujoči milosti prebiva v nas in prinaša obilne preobrazbe in novosti; Bog najde prostor v nas in skrivnostno deluje v našo korist, vendar ne brez našega sodelovanja pri milostnem delu z dobro voljo in ponižnim razpoloženjem.

Prihodnost je za tisto, kar bomo v trenutku srečanja z Gospodom. Če povzamemo: Advent je takoj skrbna in prepričana priprava na liturgično praznovanje božične svečanosti, ko bomo povzdignili božansko slavo, ki doseže ljudi v skrivnosti utelešenja besede v otroku v Betlehemu, vendar je to le odsev adventa, ki je Božji prihod, h kateremu nenehno hodimo. Naša večna naravnost je, da gremo ven, da se srečamo s Tistim, ki danes pride vsak trenutek običajnega in ki bo prišel v prihodnosti, kar je odvisno od naše zavezanosti in njegovega posega v naše življenje. Gradimo prihodnost v upanju in učinkovitosti in tako srečamo tistega, ki pride, to je advent. Na straneh današnje liturgije je zapisano, da je to pričakovanje upanje tistega, k čemur celo nezavedno stremimo: "De bi prebil nebo in se spustil!" vzklikne prerok Izaija in s tem izrazom postane tiskovni predstavnik skritega izrednega dogodka, ki prebiva v človeški duši, razbijanja ovir izolacije in obupa ne zaradi »artefaktov« njegovega genija, ampak s samim prihodom Boga na svetu. In Bog, čeprav je drugačen od sveta, ne okleva prevzeti svet v Jezusu Kristusu, njegova Beseda je postala meso, ki pride prebivati med nami, da izpolni to pričakovanje in to upanje (Jn 1,14) in tako ohranja njegove obljube.

Vendar pa današnja liturgija tudi poziva, naj se človek tudi sam pripravi na Božji prihod, zlasti z zapovednim glagolom, ki ni nov niti prejšnje nedelje: **bodite budni**.

Da bi nekaj vzbudilo začudenje in zadovoljstvo, nas mora presenetiti, kot se zgodi, ko nepričakovano prejmemo zelo dobrodošlo darilo, ki smo si ga že dolgo želeli; tudi zato, da se lahko veselimo srečanja z Bogom, ki nas prihaja na dobrodošlico v Kristusu, je nujno, da je ta obisk presenečenje, ne napovedano in da se spremeni v srečanje in ne v izpit, zaradi katerega smo nepripravljeni. Gledanje pomeni čakanje na Gospoda brez motenj, neomajno in odločno v svojih namerah, neustrašno v veri in upanju, ne da bi se odrekli odstopanjem in skušnjavam. Hkrati budnost vključuje ustvarjalnost in iznajdljivost, skrb za dobro in krepko, vztrajnost v dobrodelnosti celo pred pastmi, ki potiskajo v nasprotno smer. Konkretno ohraniti budnost pomeni zaupati v Boga in povečati svojo ponižnost, da ponovno oživimo dar vere, pri čemer moramo imeti tudi sredstva, zatekanje k zakramentu in odnos z Božjo Besedo kot instrument za spomin in za notranje vzgojo; Gledanje vključuje potrpljenje v tiskah in moč v preizkušnjah s pomočjo odrekanih in prikrajšanih, ki spodbujajo dvig duha do absolutnega, zaradi česar smo skrbni do tistih, ki jim primanjkuje potrebnega. Prav zaradi tega pazljivost vključuje implikacijo ljubezni v konkretna dobrodelna dela in samozatajevanje, ki prepričajo in spreobrnejo tudi druge.

To je zlasti čas, ko si ne dovolimo, da bi nas očaral spanec zgroženosti in mlačnosti, ki ga prepoznamo v tej adventni spodbudi, h kateri nas opozarja Pavel: "Veselite se v upanju, bodite močni v stiski, vztrajni v molitvi, skrbni za potrebe bratov, pozorni v gostoljubnosti" (prim. Rim 12,12-13).